

[Bernhard Baunsgaard.]

lyder: Hvordan kan det være, at en mand, der tjener 200.000 kr., skal have en skatterabat på $\frac{2}{3}$ af beløbet for f. eks. at give tilskud til Ydre Mission, mens en mand, der har en indkomst på 60.000 kr., skal have en skatterabat på 40 pct.? Hvad er grunden til, at de store indtægter skal have så meget mere skatterabat på den slags tilskud end de små indkomster? Jeg kan følge til, at som følge af, at forholdene er, som jeg har beskrevet, nemlig at jo større indtægt, jo større skatterabat ved, at man giver tilskud til et eller andet formål, som i øvrigt kan være udmærket, kan den radikale gruppe ikke støtte forslaget om, at det fradragsberettigede beløb forhøjes.

Der har været talt om, at vi, hvis vi vil have et fornuftigt virkende skattesystem, er nødt til at gå med til afskaffelse af en række fradrag. Jeg er enig i disse betragtninger, og jeg kunne godt lide at stille det spørgsmål, om det ikke ville være meget mere rationelt at foretage en nøje gennemgang af de formål, man kan støtte med fradragsret, og så simpelt hen stryge retten til fradrag, men samtidig sige, at når nogen giver støtte til et sådant anerkendt formål, vil staten give et særligt tilskud krone for krone, således at hvis man giver 100 kr., giver staten også 100 kr. Det ville være rationelt, og man ville få fjernet begunstigelsen af de store indkomster, men efter min mening forudsætter det, som jeg sagde, en nøje gennemgang af de formål, der kan støttes.

Hjortlund Christensen (DR):

Det er jo meget hyggeligt, hvis man kan få ændre af landets borgere til at betale for sine private interesser, og det er jo typisk for kristeligt folkeparti at komme med sådan nogle små nålestik: det kan muligvis give stemmer, og det er i alt fald noget af det, folk kan forstå. Men skattepolitisk kvaksalveri ønsker retsforbundet ikke at deltage i.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Jeg skal da sige tak for de positive tilkendegivelser, der har været fra forskellige partier. Hvad angår den sidste bemærkning om de små nålestik, der skulle give stemmer – ja, dér må retsforbundet nok gribe i sin egen barm.

Med hensyn til de almennyttige formål, som vi ønsker at støtte igennem dette, må vi sige, at

vi mener, at disse formål er særdeles værdifulde i et demokratisk samfund, fordi mange mennesker derved får en vis medleven i de forskellige organisationers arbejde, og det mener vi er særdeles værdifuldt. Så kan man jo selvfølgelig spørge, om ikke skatteyderne kan yde bidrag uden at have denne gulerod for næsen. Det ser i alt fald ud til, at det går bedre, når der holdes en gulerod for næsen af dem: de giver lidt mere. I den forbindelse må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det ikke så meget er skatteyderne, vi tænker på i dette tilfælde. Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte Ydre Mission og sagde, at den, der havde 200.000 kr. i årsindtægt, kunne få et større fradrag, end den, der havde en mindre indtægt, ja vel, men det er altså organisationen, vi tænker på i første omgang, og ikke skatteyderen.

Når det gælder en omlægning af hele vores skattesystem, har vi da hele tiden sagt, det er noget, vi er enige i man må prøve at gøre. Jeg er også helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at vi kan komme frem til en ordening, hvorefter der gives krone for krone, altså hvis man yder så og så meget til en organisation privat, skal staten yde det samme til denne organisation, men det kræver, at vi først får en fuldstændig omlægning af vores skattesystem, og der er ikke lyse udsigter til, at vi får denne omlægning, den har vi nu ventet på længe, men der sker ikke en pind, og så er det, vi foreslår en justering af dette område, som ikke har været justeret i mange år. Det ville være særdeles rimeligt over for de organisationer, vi som sagt mener har væsentlig betydning i et demokratisk samfund.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Hr. Arne Bjerregaards sidste bemærkninger om, at der ikke synes at ske en pind med hensyn til omlægning af det nuværende indkomstskattemæssige system, giver mig anledning til at udtale, at proceduren – også den tidsmæssige – jo hele tiden har været den, at vi skal afvente de tre betænkninger fra indkomstskat- teudvalget, hvorefter der vil fremkomme et udspil. Vi er jo nu ved at få et ganske godt materiale til at diskutere en indkomstskattereform på, og derfor er det nok forkert at lappe videre på det bestående grundlag, hvad kristeligt folkepartis forslag jo ville medføre.

Personlig mener jeg måske ikke, at gavmild-